

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. D. i M. W.

przeciwko P. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2022 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. akt X Ga (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 maja 2021 r. Sąd Okręgowy w G., w następstwie apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 lutego 2020 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo o zapłatę kwoty 23.370 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2014 r. jako części wynagrodzenia z tytułu robót budowlanych oraz kwoty 167,98 zł z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Skarga kasacyjna powodów od powyższego wyroku została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 lipca 2021 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli osobiście powodowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie sądu odrzucające skargę kasacyjną przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą kasacyjną oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Zażalenie złożone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalne, a istniejące w tym zakresie uchybienie ma charakter nieusuwalny, w związku z czym zażalenie takie podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącego do jego uzupełnienia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2020 r., IV CZ 33/20, niepubl. i z dnia 9 sierpnia 2019 r., IV CZ 12/19, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 87¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.